

Motion till riksdagen
2005/06: MJ356

av Åsa Torstensson och Eskil Erlandsson (c)

Landsbygdsutveckling och strändernas planering

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ge kommunfullmäktige makt över nyttjandet av kommunens stränder.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om landsbygdens ökade möjligheter att skapa egen positiv utveckling genom nya boendemöjligheter och företagande.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till NU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Den nuvarande strandskyddslagstiftningen har rötter decennier tillbaka. Den har under denna tid bidragit till att bevara värdefulla strandmiljöer från exploatering och därmed räddat dessa miljöer för det rörliga friluftslivet. Sverige är dock ett stort land där befolkningen är ojämnt fördelad över landet. Det uppenbara behov av ett starkt strandskydd som kan finnas i exempelvis delar av de mest attraktiva storstadsområdena är inte lika uppenbart i andra mer glesbefolkade där t.ex. insjöboende skulle kunna vara ett sätt att locka till sig nyetableringar och människor som söker unika boendemiljöer trots långa avstånd. I många fall möter vi till och med situationer där strandskyddet är ett hinder för att hela landet skall kunna utvecklas och detta i kommuner där det finns såväl havsnära som insjöstränder. Människor som söker nya livsmiljöer förhindras trots att det ibland finns strandsträckor och insjöar som skulle räcka till hela kommunens befolkning.

Målet måste vara att även landsbygden skall kunna skapa tillväxt och utvecklas utifrån egna resurser efter befolkningens egna prioriteringar och beslut. Detta är en önskvärd utveckling såväl för landsbygdskommuner som för skärgårdskommuner som sitter med samma problembild och svårigheter att skapa förutsättningar för nya jobb och stimulera företagandet.

Därför föreslår vi att reglerna rörande strandskydd skall utvecklas så att de blir mer flexibla och utgår från regionala och lokala värderingar och beslut. Ansvaret för utformningen av strandskyddet bör föras över till kommunerna, och det generella förbudet att bygga i närheten av vatten bör avskaffas. Genom att kommunernas fullmäktigeförsamlingar har ansvaret för utformningen av det lokala strandskyddet stärks det kommunala självstyret och möjligheterna att skapa en livskraftig landsbygd byggd på egna resurser, ansvar och initiativ. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 30 september 2005

Åsa Torstensson (c)

Eskil Erlandsson (c)